

Г-НЬ СОТЕНВИЛЪ.

Нѣкой си който вѣрва да знае добрѣ.

КЛИТАНДРУ.

Този нѣкой си, е излѣганъ. Азъ сѫмъ почтенъ човѣкъ. Вярвате ма вреденъ, Г-не, за една такава мрѣсна работа. Азъ, да любя едно младичко и хубавичко момиченце, което има честа да бѫди дѫщеря на Г-на Барона Сотенвила! Азъ ви почитамъ много за това, и сѫмъ вашъ покоренъ слуга. Който и да ви е казалъ е единъ глупецъ, единъ безумникъ.

Г-НЬ СОТЕНВИЛЪ.

Хайде, зете, хайде.

Г. ДАНДЕНЪ

Какво?

КЛИТАНДРУ.

Той е деногубецъ, нехани-майка.

Г-НЬ СОТЕНВИЛЪ (на Г. Дандена).

Отговори де.

Г. ДАНДЕНЪ.

Отговори ти.

КЛИТАНДРУ.

Ако бихъ знаядъ кой е той, бихъ го проболъ предъ тебе.